

**MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD
ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU**

Predmet br. IT-98-32/1-PT

TUŽILAC MEĐUNARODNOG SUDA

PROTIV

**MILANA LUKIĆA
SREDOJA LUKIĆA**

DRUGA IZMIJENJENA OPTUŽNICA

Tužilac Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, na osnovu svojih ovlasti iz člana 18 Statuta Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju (dalje u tekstu: Statut Međunarodnog suda), optužuje:

**MILANA LUKIĆA,
i
SREDOJA LUKIĆA**

za **ZLOČINE PROTIV ČOVJEČNOSTI i KRŠENJA ZAKONA I
OBIČAJA RATOVANJA**, kako slijedi:

Optuženi

1. **Milan Lukić**, bosanski Srbin, od oca Mileta, rođen 6. septembra 1967. u Foči, iz sela je Rujište, otprilike 15 kilometara sjeverno od Višegrada. **Milan Lukić** je jedno vrijeme živio u Njemačkoj, Švajcarskoj i u Obrenovcu, Srbija. **Milan Lukić** se u Višegrad vratio 1992. godine i među mještanima organizovao paravojnu grupu koja se ponekad pominjala pod nazivom "Beli orlovi" i "Osvetnici". Ta grupa je imala veze sa višegradskom policijom i srpskim vojnim jedinicama.

2. **Sredoje Lukić**, bosanski Srbin, od oca Đorđa, rođen 5. aprila 1961. u Rujištu, opština Višegrad, rođak je **Milana Lukića**. Prije i za vrijeme rata, **Sredoje Lukić** je radio kao policajac u Višegradu. Nakon što je počeo rat, **Sredoje Lukić** se pridružio paravojnoj grupi **Milana Lukića**.

Optužbe

Tačka 1 (Progoni)

3. Od 7. juna 1992. do 10. oktobra 1994., **Milan Lukić i Sredoje Lukić**, djelujući u dogovoru s Mitrom Vasiljevićem i drugim, neoptuženim pojedincima, počinili su i pomagali i podržavali planiranje izvršenje **zločina protiv čovječnosti**, to jest, progona na političkoj, rasnoj i vjerskoj osnovi civila, bosanskih Muslimana i drugih nesrba u opštini Višegrad.

4. **Milan Lukić i Sredoje Lukić** su, s posebnom namjerom vršenja diskriminacije na političkoj, rasnoj i vjerskoj osnovi, počinili zločin progona te su, sa sviješću o diskriminatornoj namjeri drugih počinitelaca, pomagali i podržavali izvršenje zločina progona, učestvujući u:

a) ubistvu civila, bosanskih Muslimana i drugih nesrba, kako je navedeno u paragrafima 7-10 i 11 *infra*, te, samo za **Milana Lukića**, dodatno u paragrafima 5, 6 i 12 *infra*;

b) okrutnom i nečovječnom postupanju (teškim premlaćivanjem) civila, bosanskih Muslimana i drugih nesrba, tokom dužih vremenskih perioda, kako je navedeno u paragrafima 13-15, *infra*;

c) protivpravnom zatočavanju i zatvaranju civila, bosanskih Muslimana i drugih nesrba, u nečovječnim uslovima, kako je navedeno u paragrafima 7-10 i 11 *infra*;

d) maltretiranju, ponižavanju, terorisanju i psihičkom zlostavljanju civila, bosanskih Muslimana i drugih nesrba, kako je navedeno u paragrafima 7-10, 11 i 13-15, *infra*, te, samo za **Milana Lukića**, dodatno u paragrafima 5, 6 i 12, *infra*; i

e) krađi lične imovine i uništavanju kuća civila, bosanskih Muslimana i drugih nesrba, kako je navedeno u paragrafima 7, 9 i 11, *infra*.

Tim radnjama **Milan Lukić i Sredoje Lukić** počinili su i pomogli i podržali izvršenje:

Tačka 1:

Progona, **ZLOČINA PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivog po članovima 5(h) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačke 2, 3, 4 i 5

(Lišavanje života i okrutno postupanje s muškarcima, bosanskim Muslimanima na rijeci Drini)

5. Dana 7. juna 1992. ili oko tog datuma, **Milan Lukić**, zajedno s Mitrom Vasiljevićem i drugim, neoptuženim pojedincima, odveo je sedam bosanskih Muslimana na rijeku Drinu i prisilio ih da se postroje na obali. Bosanski muslimani su uzaludno preklinjali da im se poštedi život. Nakon kratke rasprave o načinu na koji će ustrijeliti ove bosanske Muslimane, **Milan Lukić** i drugi su zatim otvorili vatru i pucali na njih iz automatskog oružja, čime su prouzrokovali smrt: Mehe Džafića, Ekrema Džafića, Hasana Kusture, Hasana Mutapčića i Amira Kurtalića. Druga dvojica bosanskih Muslimana su preživjeli.

Tim radnjama, **Milan Lukić** je počinio i pomogao i podržao izvršenje:

U vezi s petoricom bosanskih Muslimana koji su lišeni života:

Tačka 2:

Ubistva, **ZLOČINA PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivog po članovima 5(a) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačka 3:

Ubistva, **KRŠENJA ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA**, sankcionisanog zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949., kažnjivog po članovima 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

U vezi s dvojicom preživjelih bosanskih Muslimana:

Tačka 4:

Nehumanih djela, **ZLOČINA PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivog po članovima 5(i) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačka 5:

Okrutnog postupanja, **KRŠENJA ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA**, sankcionisanog zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949., kažnjivog po članovima 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačke 6 i 7

(Lišavanje života sedam muškaraca, bosanskih muslimana, u fabrici "Varda")

6. Dana 10. juna 1992. ili oko tog datuma, **Milan Lukić** i još jedna, neoptužena osoba odvezli su se do pilane i fabrike namještaja "Varda" u Višegradu, ušli u fabriku i prisilili sedam bosanskih Muslimana da odu na obalu rijeke kod fabrike. Zatim je **Milan Lukić** na njih više puta pucao iz automatskog oružja čime je prouzrokovao smrt: Nusreta Aljoševića, Nedžada Bektaša, Mušana Čančara, Ibrišima Memiševića, Hameda Osmanagića, Lutve Tvrtkovića i Sabahudina Velagića.

Tim radnjama **Milan Lukić** je počinio i pomogao i podržao izvršenje:

Tačka 6:

Ubistva, **ZLOČINA PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivog po članovima 5(a) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačka 7:

Ubistva, **KRŠENJA ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA**, sankcionisanog zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949., kažnjivog po članovima 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačke 8, 9, 10, 11 i 12

(Paljenje kuće u Pionirskoj ulici)

7. Dana 14. juna 1992. ili oko tog datuma, izdato je uputstvo da oko 70 žena, djece i starijih muškaraca, bosanskih Muslimana, provedu noć u napuštenim kućama u naselju Mahala u Višegradu. Ova grupa se zatim premjestila u kuću Jusufa Memića u Pionirskoj ulici u Višegradu. U Memićevu kuću je došla grupa naoružanih muškaraca, uključujući **Milana Lukića, Sredoja Lukića** i Milana Sušnjara (zvanog Laco), koji su naredili ljudima iz gorenavedene grupe da im predaju novac i dragocjenosti, pretresli ih do gole kože i napustili kuću, naredivši im da tokom noći ostanu u Memićevoj kući.

8. Kasnije istog dana, **Milan Lukić, Sredoje Lukić**, Milan Sušnjar i drugi nepoznati pojedinci došli su u navedenu kuću i prisilno premjestili navedenu grupu u obližnju kuću Adema Omeragića, takođe u Pionirskoj ulici.

9. **Milan Lukić, Sredoje Lukić** i drugi su zatim, djelujući u dogovoru, pomenute ljude zabarikadirali u jednoj prostoriji kuće Adema Omeragića i u prostoriju stavili zapaljivu napravu od koje je i ljude i kuću zahvatio plamen.

10. Nadalje, **Milan Lukić** i **Sredoje Lukić** otvorili su vatru iz automatskog oružja na ljude koji su pokušavali da pobjegnu kroz prozore kuće Adema Omeragića, čime su neke usmrtili, a neke ranili. Tim radnjama **Milan Lukić** i **Sredoje Lukić** prouzrokovali su smrt oko 70 ljudi, čija su imena navedena u Dodatku A ovoj optužnici, kao i teške povrede nekolicine ljudi koji su preživjeli požar.

Tim radnjama, **Milan Lukić** i **Sredoje Lukić** počinili su i pomogli i podržali izvršenje:

U vezi s osobama lišenim života:

Tačka 8:

Istrebljivanja, **ZLOČINA PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivog po članovima 5(b) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačka 9:

Ubistva, **ZLOČINA PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivog po članovima 5(a) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačka 10:

Ubistva, **KRŠENJA ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA**, sankcionisanog zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949., kažnjivog po članovima 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

U vezi s preživjelom osobom:

Tačka 11:

Nehumanih djela, **ZLOČINA PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivog po članovima 5(i) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačka 12:

Okrutnog postupanja, **KRŠENJA ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA**, sankcionisanog zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949., kažnjivog po članovima 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačke 13, 14, 15, 16 i 17
(Paljenje kuće u Bikavcu)

11. Dana 27. juna 1992. ili oko tog datuma, **Milan Lukić, Sredoje Lukić** i drugi, neoptuženi pojedinci otišli su u naselje Bikavac u blizini Višegrada i prisilili oko 70 bosanskih Muslimana da uđu u kuću Mehe Aljića. **Milan Lukić, Sredoje Lukić** i drugi zatim su zabarikadirali izlaze i u kuću ubacili nekoliko eksplozivnih naprava koje su ljude unutra ranile, a kuću zapalile. Vatra je ubrzo zahvatila kuću i ljude u njoj, što je prouzročilo smrt svih ljudi u kući izuzev jedne osobe. Tim radnjama **Milan Lukić** i **Sredoje Lukić** prouzrokovali su smrt oko 70 ljudi, od kojih su neki imenom navedeni u Dodatku B ovoj optužnici, kao i teške trajne povrede jedinoj osobi koja je preživjela požar.

Tim radnjama **Milan Lukić** i **Sredoje Lukić** su počinili i pomogli i podržali izvršenje:

U vezi s osobama lišenim života:

Tačka 13:

Istrebljivanja, **ZLOČINA PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivog po članovima 5(b) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačka 14:

Ubistva, **ZLOČINA PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivog po članovima 5(a) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačka 15:

Ubistva, **KRŠENJA ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA**, sankcionisanog zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949., kažnjivog po članovima 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

U vezi s preživjelim osobama:

Tačka 16:

Nehumanih djela, **ZLOČINA PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivog po članovima 5(i) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačka 17:

Okrutnog postupanja, **KRŠENJA ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA**, sankcionisanog zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949., kažnjivog po članovima 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačke 18 i 19

(Lišavanje života Hajre Korić)

12. U junu 1992. ili približno tada, **Milan Lukić** je s grupom nepoznatih pojedinaca otišao u naselje "Potok" u Višegradu. Nakon pretresa nekih kuća, **Milan Lukić** je ispitivao Hajru Korić, bosansku Muslimanku, nakon čega je više puta u nju pucao, čime je prouzrokovao njezinu smrt.

Tim radnjama, **Milan Lukić** je počinio i pomogao i podržao izvršenje:

Tačka 18:

Ubistva, **ZLOČINA PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivog po članovima 5(a) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačka 19:

Ubistva, **KRŠENJA ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA**, sankcionisanog zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949., kažnjivog po članovima 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačke 20 i 21

(Premlaćivanja u zatočeničkom logoru u Uzamnici)

13. U više navrata od avgusta 1992. do 10. oktobra 1994., **Milan Lukić**, **Sredoje Lukić** i drugi, nepoznati pojedinci premlaćivali su muškarce, bosanske Muslimane, zatočene u zatočeničkom logoru u kasarni u Uzamnici, u Višegradu.

14. **Milan Lukić**, **Sredoje Lukić** i drugi pripadnici paravojne grupe **Milana Lukića** u mnogo su navrata ulazili u logor i zatočenike više puta udarali pesnicama, kundacima i drvenim palicama, te nogama na kojima su imali čizme. Uslijed tih napada, mnoge žrtve su zadobile teške i trajne povrede.

15. Premlaćivanja obuhvataju sljedeće incidente:

- a) U više navrata nepoznatih datuma približno od 15. avgusta 1992. do 6. oktobra 1994., **Milan Lukić** je u logoru Uzamnica tukao VG-003.
- b) U više navrata nepoznatih datuma od 3. oktobra 1992. do 7. oktobra 1994., **Milan Lukić** i **Sredoje Lukić** su u logoru Uzamnica tukli VG-008.
- c) U više navrata nepoznatih datuma od 9. juna 1992. do 10. oktobra 1994., **Milan Lukić** i **Sredoje Lukić** su u logoru Uzamnica tukli VG-016.

- d) U više navrata nepoznatih datuma od 16. oktobra 1992. do 8. jula 1993., **Milan Lukić** i **Sredoje Lukić** su u logoru Uzamnica tukli VG-025.

Tim radnjama **Milan Lukić** i **Sredoje Lukić** su počinili i pomogli i podržali izvršenje:

Tačka 20:

Nehumanih djela, **ZLOČINA PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjivog po članovima 5(i) i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Tačka 21:

Okrutnog postupanja, **KRŠENJA ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA**, sankcionisanog zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevskih konvencija iz 1949., kažnjivog po članovima 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda.

Opšti navodi

16. Tužilac ponovno navodi i time u svaku tačku optužnice izričito ugrađuje paragrafe od 17 do 21 *infra*.

17. Sve radnje i propusti navedeni u ovoj optužnici dogodili su se u periodu od 7. juna 1992. do 10. oktobra 1994. godine, u opštini Višegrad u Bosni i Hercegovini.

18. Sve vrijeme na koje se odnosi ova optužnica, u opštini Višegrad postojalo je stanje oružanog sukoba.

19. Sve radnje i propusti za koje tereti ova optužnica bili su vremenski i geografski povezani s oružanim sukobom koji je postojao u opštini Višegrad.

20. Sve radnje i propusti za koje tereti ova optužnica bili su upravljani protiv civilnog stanovništva.

21. Sve radnje i propusti za koje tereti ova optužnica bili su dio rasprostranjenog i sistematskog napada na civile, bosanske Muslimane i druge nesrbe, u opštini Višegrad.

Dodatne činjenice

22. Višegrad je gradić u jugoistočnom dijelu Bosne i Hercegovine. To je jedan od nekoliko gradova uz rijeku Drinu u neposrednoj blizini granice sa Srbijom.

23. Prema popisu stanovništva provedenom prije sukoba, 1991. godine, opština Višegrad imala je 21.199 stanovnika. Od toga, 62,8% bili su Muslimani, 32,8% Srbi, a 4,4% je pripadalo kategoriji "ostalih".

24. Grad Višegrad je zbog više svojih osobina postao strateški značajan za vrijeme sukoba. Prvo, u gradu se nalazi brana važne hidroelektrane. Ovdje se nije samo proizvodila električna struja, nego se kontrolisao nivo rijeke Drine te sprečavalo plavljenje područja nizvodno od brane. Drugo, grad se nalazi na magistralnom putu koji povezuje Beograd i Titovo Užice u Srbiji s Goraždem i Sarajevom u Bosni i Hercegovini. Taj put je Užičkom korpusu Jugoslovenske narodne armije (JNA) predstavljao vitalnu vezu s bazom u Uzamnici, kao i sa drugim lokacijama od strateškog značaja u sukobu.

25. Dana 6. aprila 1992. godine, jedinice JNA počele su artiljerijski napad na grad i njegovu okolinu. Stradale su uglavnom muslimanske četvrti i sela. Za odmazdu, manja grupa bosanskih Muslimana uzela je nekoliko lokalnih Srba za taoce, preuzela kontrolu nad branom hidroelektrane i prijetila da će je dići u vazduh. Jedan od njih je ispustio vodu kroz branu, čime su poplavljene neke kuće i ulice. Ta kriza je privukla znatnu pažnju sredstava javnog informisanja te su lideri s objiju strana stupili u intenzivne pregovore. Mnogi mještani, kako Srbi tako i Muslimani, izbjegli su u brda oko grada u očekivanju raspleta krize.

26. Kriza na brani razriješena je 12. aprila 1992. kada su diverzanti JNA uspjeli zauzeti branu. Narednog dana za njima je, prešavši granicu, iz Titovog Užica stigao Užički korpus JNA. Užički korpus naišao je na slab otpor, da bi na kraju bez većih teškoća preuzeo kontrolu nad gradom. Nakon preuzimanja kontrole nad gradom, JNA je na položaje oko grada postavila tenkove i tešku artiljeriju. JNA je pritvarala muškarce i žene radi ispitivanja; neki od pritvorenih izvijestili su da su ih tukli. Ubrzo nakon toga oficiri JNA i vođe Muslimana zajedno su povelili kampanju u sredstvima javnog informisanja kako bi Muslimane podstakli da se prestanu sakrivati i da se vrate kućama i na radna mjesta. Plašeći se da će ostati bez posla, mnogi bosanski Muslimani su se vratili kućama i na radna mjesta.

27. Tokom druge polovine aprila i prve dvije sedmice maja, situacija u gradu bila je relativno mirna i stabilna. Dramatična promjena dogodila se 19. maja 1992., kada se Užički korpus JNA zvanično povukao iz grada. Nakon njegovog odlaska, vođe lokalnih Srba su osnovali "Srpsku opštinu Višegrad" i preuzeli kontrolu nad svim organima opštinske vlasti. Uskoro nakon toga, lokalni Srbi, policija i paravojne formacije pokrenuli su jednu od

najzloglasnijih kampanji etničkog čišćenja tokom sukoba. Njena namjena je bila da se iz grada zauvijek uklone njegovi stanovnici bosanski Muslimani.

28. Srpske snage napale su i razorile više sela naseljenih bosanskim Muslimanima. U gradu Višegradu zbog svoje je nacionalne pripadnosti ubijen velik broj nenaoružanih muslimanskih civila. U rijeku Drinu bacani su mnogi leševi Muslimana – muškaraca, žena i djece – ubijenih u gradu i na istorijskoj ćupriji na Drini. Srpske snage sprovele su sistematsko pljačkanje i razaranje muslimanskih kuća i sela. Potpuno su srušene obje gradske džamije.

29. Mnogi Muslimani koji nisu odmah ubijeni, zatočeni su na raznim mjestima u gradu, kao i u kasarni bivše JNA u Uzamnici, pet kilometara od Višegrada. Neki su bili zatočeni u hotelu “Vilina vlas” i na drugim lokacijama za zatočavanje u okolini.

30. Muslimani zatočeni u Uzamnici bili su izloženi nečovječnim uslovima. Mnoge su redovno premlaćivali. I pripadnicima srpskih paravojnih grupa dozvoljavalo se da ulaze u logor i tuku i muče zatvorenike. Mnogi zatvorenici su na prisilnom radu korišteni za najteže poslove. Neke od tih zatočenika na toj su lokaciji držali preko dvije godine.

31. U proljeće 1992., u Višegrad se vratio nekadašnji stanovnik tog grada **Milan Lukić**, i osnovao paravojnu grupu koja je saradujući sa lokalnom policijom i vojnim jedinicama zavela teror nad lokalnim muslimanskim stanovništvom. Ta paravojna grupa često se pominjala pod nazivom “Beli orlovi” i “Osvetnici”, a njeni pripadnici bili su i rođak **Milana Lukića**, **Sredoje Lukić**, te bliski prijatelj porodice, Mitar Vasiljević.

/potpis na originalu/
Carla Del Ponte
tužilac

[pečat Tužilaštva Međunarodnog suda]

Dana 27. februara 2006.
U Haagu,
Nizozemska

DODATAK A

Među ubijenima u spaljenoj kući u Pionirskoj ulici (tačke 8, 9, 10, 11 i 12 optužnice), nalaze se sljedeće osobe:

1. Ajanović Mula	Približna starost 75 godina.
2. Delija Adis	Približna starost 2 godine.
3. Delija Ajnija	Približna starost 50 godina.
4. Delija Jasmina	Približna starost 24 godine.
5. Prezime nepoznato Hasena	Starost nepoznata.
6. Jašarević Tima	Starost nepoznata.
7. Jašarević Hajra	Približna starost 35 godina.
8. Jašarević Meho	Približna starost 42 godine.
9. Jašarević Mujo	Približna starost 47 godina.
10. Kurspahić Aiša	Približna starost 49 godina.
11. Kurspahić Aida	Približna starost 12 godina.
12. Kurspahić Ajka	Približna starost 62 godine.
13. Kurspahić Alija	Približna starost 55 godina.
14. Kurspahić Almir	Približna starost 10 godina.
15. Kurspahić Aner	Približna starost 6 godina.
16. Kurspahić Bećar	Približna starost 52 godine.
17. Kurspahić Bisera	Približna starost 50 godina.
18. Kurspahić Bula	Približna starost 58 godina.
19. Kurspahić Dževa	Približna starost 22 godine.
20. Kurspahić Enesa	Približna starost 2 godine.
21. Kurspahić ime nepoznato	Približna starost 2 dana.
22. Kurspahić Haša	Približna starost 18 godina.
23. Kurspahić Hajrija	Približna starost 60 godina.
24. Kurspahić Halida	Približna starost 10 godina.

25. Kurspahić Hana	Približna starost 30 godina.
26. Kurspahić Hasan	Približna starost 50 godina.
27. Kurspahić Hasiba	Starost nepoznata.
28. Kurspahić Hasnija	Približna starost 62 godine.
29. Kurspahić Hata	Približna starost 68 godina.
30. Kurspahić Ifeta	Približna starost 17 godina.
31. Kurspahić Igabala	Približna starost 58 godina.
32. Kurspahić Ismet	Približna starost 3 godine.
33. Kurspahić Ismeta	Približna starost 26 godina.
34. Kurspahić Izeta	Približna starost 24 godine.
35. Kurspahić Kada	Približna starost 40 godina.
36. Kurspahić Latifa	Približna starost 23 godine.
37. Kurspahić Lejla	Približna starost 4 godine.
38. Kurspahić Maida	Starost nepoznata, djevojčica.
39. Kurspahić Medina	Približna starost 28 godina.
40. Kurspahić Medo	Približna starost 50 godina.
41. Kurspahić Mejra	Približna starost 47 godina.
42. Kurspahić Meva	Približna starost 45 godina.
43. Kurspahić Mina	Približna starost 20 godina.
44. Kurspahić Mirela	Približna starost 3 godine.
45. Kurspahić Mujesira	Približna starost 35 godina.
46. Kurspahić Munevera	Približna starost 20 godina.
47. Kurspahić Munira	Približna starost 12 godina.
48. Kurspahić Munira	Približna starost 55 godina.
49. Kurspahić Osman	Približna starost 67 godina.
50. Kurspahić Pasana ili Pašija	Približna starost 56 godina.
51. Kurspahić Ramiza	Približna starost 57 godina.
52. Kurspahić Sabiha	Približna starost 14 godine.

53. Kurspahić Sadeta	Približna starost 18 godina.
54. Kurspahić Safa	Približna starost 50 godina.
55. Kurspahić, Saha	Približna starost 70 godina.
56. Kurspahić Sajma	Približna starost 20 godina.
57. Kurspahić Seila	Približna starost 2 godine.
58. Kurspahić Seniha	Približna starost 9 godina.
59. Kurspahić Sumbula	Približna starost 62 godine.
60. Kurspahić Vahid	Približna starost 8 godina.
61. Memišević Fazila	Približna starost 54 godine.
62. Memišević Redžo	Približna starost 57 godina.
63. Sadiković Rabiya	Približna starost 52 godine.
64. Sehić Enver	Približna starost 13 godina.
65. Sehić Faruk	Približna starost 12 godina.
66. Sehić Haraga	Starost nepoznata.
67. Sehić Kada	Približna starost 39 godina.
68. Velić Nurka	Približna starost 70 godina.
69. Velić Tima	Približna starost 35 godina.
70. Vila Jasmina	Približna starost 20 godina.

DODATAK B

Među ubijenima u spaljenoj kući u Bikavcu (tačke 13, 14, 15, 16 i 17 optužnice) nalaze se:

1. Dječak nepoznatog imena	Približna starost 11 godina.
2. Aljić, ime nepoznato, otac Suhre Aljić	Približna starost 65 godina.
3. Aljić, ime nepoznato, majka Suhre Aljić	Približna starost 65 godina.
4. Aljić, ime nepoznato, sin Suhre Aljić	Približna starost 1 godina.
5. Aljić Suhra	Približna starost 25 godina.
6. Jelačić, ime nepoznato	Starost nepoznata.
7. Tufekčić Dehva	Približna starost 28 godina.
8. Tufekčić Elma	Približna starost 5 godina.
9. Tufekčić Ensar	Približna starost 1,5 godina.
10. Turjačanin Dulka	Približna starost 51 godina.
11. Turjačanin Sada	Približna starost 29 godina.
12. Turjačanin Selmir	Približna starost 9 godina.
13. Vilić, ime nepoznato, kći Mine Vilić	Starost nepoznata.
14. Vilić, ime nepoznato, sin Mine Vilić	Starost nepoznata.
15. Vilić Mina	Približna starost 32 godine.
16. Vilić Mirzeta	Približna starost 8 godina.